

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 283.

V Ljubljani, v soboto 11. decembra 1886.

Letnik XIV.

Kvotne deputacije.

Pisali smo, da ste se sošli v soboto na Dunaji in v Budapeštu kvotni deputaciji, da se ustanovite. Pošlje ji državni zbor na Dunaji in državni zbor v Budapeštu. Naloga jima je, določiti, oziroma staviti predlog, v katerem razmerju da naj se vdeležujete Avstrija in Ogerska pri pokritju skupnih zadev. Ta naloga je pa silno težavna in se je tudi tukaj pokazalo, kako resničen da je pregovor: „Če prav sva brata, si mošni vendar niste sestri!“ Financijelne koristi naše in madjarske so tako različne, da se do sedaj kvotni deputaciji še nikdar niste mogli zjediniti o predlogu, da bi bili namreč obe enega duha rekli: tako-le v tem-le razmerju plačevali bodemo prihodnjih deset let skupne stroške. Kvotne deputacije snidejo se namreč vsako deseto leto, kedar je treba sklepati novo pogodbo. „Slovenec“ si bo prizadeval o tako izrednih prikaznih v državnem življenju, kakor so: sklepanje državne pogodbe in kvotne deputacije, kar se godi vsako deseto leto, delegacije itd., kar pride vsako leto na vrsto, da bo v domači besedi prinašal pojasnila in sporočila o obravnavah.

Prva kvotna deputacija sošla se je nekako pred dvajsetimi leti in je bila takoj tolikanj viharina, da ni bilo niti misliti na kako sporazumljenje. Avstrijska in ogerska vlada ste bili prisiljeni med seboj sporazumeti se na 70, oziroma 30%, ktere prva in druga donašate k skupnim stroškom. Temu med vladama samima sklenjenemu načrtu prikimali ste potem tudi kvotni deputaciji. Tako se je v prvič vsaj na videz stvar ugodno rešila. Druga deputacija je bila deset let kasneje in so poslanci ves čas, dokler so trajale razprave, v pravem pomenu besede metali bob v steno. Avstrijci so trdili svoje, Madjari pa svoje pravo. Prvi bi bili radi 70% nekoliko znižali, drugi se pa niso dali kviško priviti, in razprava ni imela prav nobenega vspeha. Kvoti ste morali zopet vladi sami določiti s pomočjo parlamentov in je pri tem ostalo.

Ko so se pričele prve razprave v tem smislu, niti temelja ni bilo, na podlagi kterega bi se bila

kvota določila. Vsaka deputacija prinesla je s seboj lastne nazore in čisto različna pooblastila. Avstrijskemu odseku se je že domá naročalo, da naj izdela ključ za bodoče kvotne doneske, ki jih bomo v Avstriji in na Ogerskem plačevali. Madjarska deputacija, oziroma odsek je imel pa od domá le nalogo skrbeti za predlog, na podlagi kterega bi se določil madjarski donesek k pokritju pragmatičnih stroškov; v resnici pa ni imel druge pravice, kakor samo pečati se z vprašanjem, po koliko bo dajala ogerska polovica k skupnim državnim dolgovom. Nikakor pa ni imel pravice o tem kar koli si boji z avstrijsko deputacijo sklepati. Da so tako različni nazori morali takoj prvo leto deputaciji pripeljati do razpora, je na prvi pogled očitno. Avstrijci so stali na stališči skupnosti, Madjari so se pa samo svojega mandata držali. Preprič med obema se je pričel in je bil tem oistreje, ker Madjari o kakem donesku k državnem dolgu niso hotli kar nič slišati. Še le ko so videli, da se ne morejo temu nikakor izogniti, jeli so se še le v razgovor spuščati. Madjari so se verno držali načela: kar bomo zmogli, bomo že dajali, rok vezati si pa ne damo na noben način. Avstrijem je bilo pa pred vsem na tem ležeče, da se jasno določi stališče, na katerem se bode za naprej dolg plačeval. Nedoločitev tega stališča zdela se jim je celó nevarna obstanku države.

Vidoč, da iz razprav ne bo nič, če eden ne prijenja, rekla je avstrijska deputacija, da se že podá z Madjari v razgovor o donesku za pragmatične stroške, toda s pristavkom, da bodo vsi sklepi neveljavni, če se Madjari ne odločijo ob enem za sklepanje, kako se bo plačeval skupni državni dolg. Madjari so se konečno vendar podali v neizogibljivo zahtevo.

Ravno so hotli začeti razprave, kar so videli, da niti stališča nimajo, na katerem naj bi se razprave o določevanju kvot pričele in na kterega naj bi se postavilo bodoče finančno razmerje med obema državama. Tisti, ki je bil iz novega prekanjen, bili smo mi — dobre in prijenljive avstrijske dušice. Računali smo, da se bomo pogajali skupno, ali Madjari so zopet rekli: nečemo! Vsaka deputacija naj

razpravlja zá-se, zveza med obema bode naj pa pismena. Le kedar bi bila skrajna sila, stopijo naj na njeno mesto zasobni razgovori. Konečno ste bili vendar obe deputaciji v tem edini, da naj se kvote ne določajo po številu prebivalcev, temveč po kakovosti narodnega gospodarstva vsake polovice. Iz česa pa naj se spozná njega možnost? Že zopet je nastal preprič zaradi tega.

Vlada je predložila izkaz vseh tistih svot, ktere ste morali obe državni polovici za osrednje stroške zložiti. Madjari so trdili, da se zmožnost ogerske države najbolje dá soditi po dejanskih izdajkih, ki so se Madjarom že sedaj navalili za osrednje potrebščine, kajti po teh izdajkih dajo se soditi dohodki, v kterih so razvidni vsi preostanki čez domače potrebe, kar jih imajo Madjari na razpolaganje za pragmatične namene. Če bi bila takrat Madjarska obveljala, ostalo bi nam bilo kvotno razmerje 25 nasproti 75, t. j.: Mi, kar nas je tostran Litave, bi bili za vse skupne potrebščine slágali po 75 odstotkov, Madjari pa po 25, kar bi bila pa očitna krivica.

Zato pa takrat naši deputaciji tudi ni bilo težko Madjarom tistega stališča spodbiti. Številke, ki so jih Madjari prinesli, češ, glejte koliko imamo stroškov, niso bile resnične. Osrednji vladi ni bilo Bog zná koliko na tem ležeče, da bi se skupni dohodki obeh polovic tako strogo ločili, ker se vendar v eno in tisto osrednjo blagajnico stekajo. Vendar pa je bil tisti izkaz tolikanj merodajen dokaz, da se zmožnost kake države ne dá soditi po njenih izdajkih, da so konečno tudi Madjari spregledali, da je tako in da se jakost kake dežele prav soditi dá le na podlagi njenih dohodkov. Toda kterih?

Načela obdačevanja so bila že tedaj v marsičem jako različna. Zaostanki so bili na Ogerskem že takrat zdatno večji, kakor pri nas. Carinski dohodki so že tako rekoč kar naprej veljali za skupni aktivum pragmatičnega budžeta.

(Konec prih.)

LISTEK.

Notranja delavnost Katarine II.

Po Solovjevu in drugih episal J. Steklasa.

(Dalje.)

2. Nalog za sestavo novega uloženijskega (zakonika).

Nalog za komisijo je bil sestavljen od Katarine pod vplivom tedanjega evropskega nauka; posebno je Katarina rabila znamenito delo Bekarijeva „O prestopkih in kaznih“ ter Monteskejevo „Duh Zakonov“. V osnovi se govori o občnih dolžnostih človeka kot državljanja, in o tem, da so za državo najbolji oni zakoni, ki odgovorjajo njenemu naravnemu položaju ter se slagajo s pravi naroda. iz naravnega položaja ruskega gosudarstva je razkazano, da bi bila zanj vsaka uprava, razun monarhično-samodržavne, ne samo škodljiva, ampak konečno vničevalna. „Enakost vseh državljanov obstoji v tem, da so podvrženi vsi enakim zakonom; sloboda je, pravo delati vse, kar zakoni dopuščajo. Jako slaba je ona

politika, ki opredeljuje to po zakonih, kar se mora spreminjati po običajih; so načini, ki spremembo običajev uvajajo: zato imamo primere (tako je v drugi polovici XVIII. veka bil zavržen način delovanja, ki je vladal na početku veka, Peter je z zakonom uvajal spremembo običajev). Popustljivost obstoji v tem, če se prestopki ne kaznuje, a ne v umerjenosti kazni. Sledimo prirodo, ki je dala človeku sramežljivost mesto biča in glej največi del kazni bode bezčastje, ki je zadržano v pretrpljenji kazni. In če se najde kje taka oblast, ktera ne bi smatrala stud za posledico kazni, to je temu vzrok vkrutno vladanje, ktero je nalagalo iste kazni za dobre in hudobne ljudi. A če se najde zopet druga stran, kjer se ljudje ne odvrčajo drugač od prestopkov, nego samo s surovimi kaznimi: vedite, da tudi to izhaja od nasilnega vladanja, ki je odredilo take kazni za male pregreške. Večkrat misli zakonodajavec, hoteč odvrniti zlo, samo o tej odvratitvi ter ne gleda na slabe posledice, ki iz tega izvirajo: prestopki, proizrasli od ostrosti kazni, ostanejo; mišljenje naroda se izkvari ter nauči na nasilstvo. Vse kazni, s kterimi se more telo človeško pokvečiti, se imajo odstraniti. Poraba muk se protivi

sredstvo obsoditi nedolžnega, ki je slab na telesu, ter osloboditi krivičnega, ki se zanaša na svoje sile in jakost telesno. Rabiti prisego prepogosto znači jej moč odvezovati. Hočete li odvrniti prestopke? Storite, da zakoni ne bodo manje blagodejstvovali vsakemu državljanu posebej, kakor raznim razredom državljanov. Storite, da se bodo ljudje bali zakonov bolj, kakor vsake druge stvari. Hočete li odvrniti prestopke? Storite, da se razširi med narodom prosveta. Konečno pa je najgotoveje, ali tudi najbolj težavno sredstvo za poboljšanje ljudi izvrševanje odgoje. V tako velikem gosudarstvu (ruskem), kjer živi toliko različnih narodov, bil bi za mir in varnost državljanov velik pogrešek — zabraniti vse različne vere. Ni v istini drugega sredstva, razun razumne dozvole drugih ver, ki se ne protivé pravoslavni ruski veri in politiki; pa bi se počasi mogle vse zgubljene ovce zopet zediniti s pravo čredo vernih. Progonstvo razdražuje ume, a dozvola verovati po svoji veri oblažuje najbolj divja sreča ter jih odvrača od trdokrvnega uporstva; tudi potolažuje njihove preprič, ki so protivni miru države in združevanju državljanov.“

A tudi ta komisija ni sestavila uloženijskega; ali o

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. decembra.

Notranje dežele.

V hrvaškem deželnem zboru dvignil se je v budgetni debati poslanec Starčevićeve stranke, Barčič, proti Madjarom, proti sedanjemu banu in konečno tudi proti Avstriji sami, oziroma proti njenemu obstoju, kar mu na noben način ne moremo odobravati. Nasproti Madjarom in sedanji vladi, pravi Barčič, da smo preveč prizanesljivi. Ta prizanesljivost in strpljivost je pa ravno vzrok, da so Madjari tako oholi postali nasproti Hrvatom in nasproti Slovanom sploh; da so nam poslali tak renuncij, ki je sramota za hrvaški narod, če tudi pri večini deželnega zbora niti toliko vpliva ni imel, da bi bili tiste čečkarije raztgali in njihove kosce Madjarom pod noge vrgli. Le zanašamo se na Madjare, bote že videli, kaj bomo dosegli. Ti ljudje nam prostovoljno ne bodo prav nič dali, ker so preveč neznačajni, preveč neomahljivi. Prav tisti rod, ki je šel svoje dni Osmanu paši čestitat, in ki je pozneje vriskal ob potokih srbsko-bolgarske krvi, se sedaj Bolgarom laská, ker Slovane sovraži. (Ali Bolgari niso Slovani?) Na Rusijo se moramo Slovani ozirati, pravi Barčič, Rusija ima moje sočutje. Kedar bode po Dunajskem tlaku odmeval pekét kozáških konj, tedaj napočila bo tudi Hrvatski zora samostojnosti. — Kaj pa, ko bi se ta sprevrgla v zoro ruske knute? Kako daleč da poslednji Barčičev izraz sega, o tem razpravljajo naj drugi, katerih dolžnost je to. Na vsak način je pa žalostno znamenje, če se avstrijski Slovan Avstriji nasproti tako izjavlja na odličnem mestu, kjer se postave delajo. Da Barčičeva politika nikakor ni prava in Hrvatom tudi ne bo kdo vé kako koristila, to priznavajo zmerni hrvaški odličnjaki sami in pravijo, da je to politika blaznosti, kar je v resnici pravi izraz za njo. Dobro bi bilo, ko bi skrbeli, da se taki politikarji, ki svojega rešenja od peketanja kozáških konj po Dunajskem tlaku pričakujejo, iz vseh avstro-ogrskih zborov odstranijo, kajti to niso politikarji, temveč veleizdajce, ki pod varstvom „imunitete“ reči vganjajo, na ktere je v navadnem človeškem življenju postavljen paragraf z večletno ječo, če treba pa tudi smrt. Žalibog, da takih Barčičev imamo tudi med Nemci zlasti na Dunaju, Pragi in še kje drugej mnogo. Uboga Avstrija!

O **bolgarski deputaciji**, ki je sedaj na Dunaji, se sporoča, da ne namerava pri cesarju Francu Josipu za avdijenco prositi, ker je menda že pri Kalnokiju opravila, kar je mislila. Deputacija je vprašala tudi pri ruskem poslaniku knezu Lobanovem, če bi je ne hotel sprejeti, pa do 9. t. m. zvečer ni dobila še nikakega odgovora. Knez Lobanov je izvestno iz Dunaja v Petrograd telegrafično vprašal, ali naj jo sprejme ali ne in čaka na odgovor. Deputaciji je veliko na tem ležeče, če jo bo knez sprejel ali ne. Če jo sprejme, tako se nadja, potem ga bo že preposlila, da bo Lobanov pri caru za njo založil dobro besedo za sprejem. Če dobé ugoden odgovor, odpeljejo se še danes v Petrograd. Kakor nekteri Dunajski listi pišejo, je Lobanov deputaciji že sporočil, da naj le pride k njemu, jo bo že sprejel. Nikar naj se pa ne nadja, da bi jo tudi car sprejel. Vsled tega namerava se deputacija najpreje peljati v Budapešt k Tiszi, od ondod pa v Berolin in potem v Petrograd. Če bo res tako popotvala, naj le preverjena bode, da je car na noben način ne bo sprejel.

Vnanje države.

Na **Bolgarskem** pričele se bodo v ponedeljek obravnave proti zarotnikom, ki so jih zasačili pri poslednji zaroti v vojaški šoli. Tisti zarotniki pa, ki so se vdeležili upora v Slivnem, so že obsojeni, in je dobil kapitan Belov dosmrtno ječo v trdnjavi, trije

lajtenanti pa dosmrtno ječo. „Nezavisima Bolgarija“ kneza Battenberga še vedno ne more pozabiti in priporoču taborom, da naj bi povsod soglasno zahtevali, da naj se Aleksander nazaj pokliče. Deputacije iz raznih krajev došle so v Evropo in odločno zahtevajo, da naj se v založni stan postavijo Karavelov, Cankov in Nikiforov. Kdo bo knez, še ni prav nič določeno; Turku in Rusu bi bil pač po prizadevanji Gadban paše soditi, Mingrelec najljubši, sicer bi se Gadban pač toliko ne trudil zanj, kakor se, da bi ga spravil na prestol. Mož teka od hiše do hiše in Bolgarom zlate gradove obeta, če ga sprejmó. Bolgari pa nečejo niti slišati o njem in se ga branijo, kar le morejo. Če se ga bodo obranili, kdo vé; da se ga bodo pa prej po sili znebili, kakor pa ubranili, je pa že bolj verjetno. Sicer pa na celem Mingreleu ni ne ene take posebnosti, ktera bi bila vredna takega truda; čemu toraj tolikanj trmoglavosti na ruski strani, res ne vemo. Nič bi ne rekli, ko bi se ga le Bolgari branili. Ker pa tudi velesile ne marajo zanj, je vendar zadosti jasno znamenje, da mož ne more biti posebna zvezda med knezi in mogočnjaki. Če bo Rusija res hotla Mingreleca na bolgarski prestol spraviti, bo imela še jako veliko dela, in sicer nepotrebne; kajti če tudi bi morda konečno pregovorile velesile, da bi ga sprejele, Bolgari bodo Rusiji toliko bolj sovražni, kolikor bolj nevredno in silovito ta z njimi ravna.

Posvetovanje o **vojnem predlogu** pred komisijo v to zbrano se je pričelo 9. t. m. v Berolinu. Vojni minister je povdarjal, da mora posvetovanje o tem predlogu že dovršeno biti do novega leta. Leto za mobilizovanje se začne 1. aprila, vojne oblasti naj do tega časa pripravijo vse potrebno, kar jim pa izvestno ne bode mogoče, ako posvetovanje ne bode do te dóbe dovršeno. Političnega vprašanja se on noče dotakniti, predlog zagovarja le iz vojaškega stališča. Vojna, pravi, je izvrstna le takrat, ako je dobro izurjena v vsaki stroki orožja. Nemčija mora stati na lastnih nogah. Minister potem govori o vojnih napravah v Nemčiji, v Rusiji in v Avstriji.

Bavarski princ-vladar je sedaj v Berolinu. Na dvoru je bil sijajno sprejet in zatrjevali so si drug drugemu večno prijaznost. — Pri njem so se oglasili tudi poslanci državnega zbora iz Bavarskega. Govorjenje je prišlo tudi na vojni predlog, ki je sedaj v državnem zboru na prvem mestu. Princ-vladar je rekel med drugim, da pri takih vprašanjih, ki so odlične politične važnosti, ne gré ozirati se v prvi vrsti na finance.

Kako dolgo se bo med **Nemci** in **Francozi** še mir ohranil? Na to jako težavno vprašanje odgovoril je nedavno nemški feldmaršal Moltke sicer ne naravnost, vendar pa dosti določno s tem, da je strogo zahteval pomnožitev nemške vojske. Mož je s tem jasno povedal, da se oboroženi mir ne more nič več dolgo ohraniti, kajti oboroženi stan Francoze že skoraj prav toliko veljá, kakor vojska sama, Nemce bo pa v kratkem tudi. Tega pa po Moltkejevih besedah nobena država ne more dolgo prenašati. Francoska, ker je bogateja memo Nemcev, je že pomnožila svojo vojsko, Nemčija jo bo pa sedaj. Kakor je struna preko Rena napeta, se nikakor ne dá tajiti, da bi Francoze morda že drugo leto zopet ne pomnožili armade za nekaj tisoč mož in to bo pa Nemce prisililo vdariti s tem, kar bodo imeli letos spomladi ljudi skupaj, kajti še enkrat pomnožiti svojo armado, bi jim pač ne kazalo. Zato bodo prej ko ne rajši šli še enkrat svojo srečo preko Rena poskušat, kakor pa da bi doma armado pomnoževali. Bismark je tudi sam teh misli, kajti že večkrat se je v zaupnih krogih izrazil: „Mi smo Francoze še vse premalo oslabeledi!“ Gorjé pa bi bilo Francozom, če bi se nemškim armadam še enkrat posrečilo, da bi jih nasekale. Leta 1871 so zahtevali pet milijard vojne odškodnine, sedaj bi jo po Bismarkovem receptu ne le še enkrat, ampak desetkrat toliko. Dalje bi pa Nemci

zopet vse trdnjave in morda tudi celó Pariz sam zasedli, kjer bi leta in leta nemške posadke ostale. Tak je razgled po eni strani. Na drugi strani stoji pa silno velik vprašaj, če bodo tudi sedaj Nemci zmagali. Če bi šla Nemčija res nad Francoza, jako dvomimo, da bi Rus miren ostal. V tem slučaju bi bila Avstrija prisiljena svoje batalijone postaviti v bojni red, je pa tudi jako veliko vprašanje, če jih bo, ker bi si s tem le Rusu na glavo nakopala. Konečno mislimo, da je še neko drugo vprašanje, ki zasluži pozor. Ta je namreč: Bode li šla cela Nemčija: Bavarci, Würtemberžanje i. dr., v vojsko? In naj bi tudi morala iti, takega navdušenja, kakor l. 1870, ga ne bode nikdar več.

Izvirni dopisi.

Iz **Kamnogorice**, 10. decembra. Dopis iz Kroke v štev. 280 „Slov. Naroda“ mi nalaga dolžnost, nekoliko oglasiti se. Odveč laskavo je ondi značenje mojih bornih zaslug za Kropinsko faro. Srečen bi bil, če bi bil Bog z menoj zadovoljen, da bi bil storil, kar je sveta naloga slehernemu duhovniku. Vsim Kropinskim tržanom zahvaljujem se, da se me blago spominjajo in se jim priporočam v molitev.

Jako pa obžalujem, da ne morem pritrditi nekterim nazorom dopisnikovim, ko se mi dozdeva, da on išče vzrokov moje prestave preveč z očali „hudomušnih“ ljudi, kateri hočejo predirati celó debele stene „kulis“. Prostemu očesu človeškemu se morajo pokazati vsi ti novejši dogodjaji z menoj v čisto naravni luči. — Gotovo je gosp. dopisniku znano, kako zeló občutljivo je pomanjkanje duhovnov na Kranjskem, kakor tudi, da je velezaslužnega čast. gosp. župnika v Kamnigoriei mrtvud zadel, vsled kterega mu je bilo popolno nemogoče, nekaj časa kterokoli duhovno delo opravljati, in mu je tudi zdaj še za več časa strogo od gg. zdravnikov prepovedano vsako bolj težavno opravilo; potreboval je toraj bolj duhovnega pomočnika, kakor marsiktera, če tudi večja fara. To ravno je vzrok mojega premestenja iz Kroke v Kamnogorico. Če že sicer mora volja mil. gosp. knezoškofa sveta biti duhovniku, kakor neduhovniku, kolikor bolj se moramo preponižno vklanяти visokim sklepom, kadar je nujna potreba!

J. Berlic, kaplan.

Od **Pohorja**, 9. dec. (Nemško-liberalni „Bauernverein Umgebung Marburg“) je letos meseca marcija občinskim predstojnikom razposlal vabilo, naj bi mu tū naznanili zanesljive osebe, ktere bi hotele delovati za imenovano društvo.

Kakor kaže poštni pečat — Strass, 8. dec. — razposlali so včeraj zopet županom okrožnico. Dopisnik jo je dobil danes. Sklicujejo se na prošnjo prej omenjeno ter se pritožujejo, da niso dobili odgovora vkljub temu, ker so bili priložili marko. Kdo Vas je pa prosil? če bi Vas potrebovali, bomo pošto že sami plačali!

Društvo sedaj svojo takratno prošnjo ponavlja, rekši, naj bi predstojniki veliko važnost zadeve ocenili in vodstvu primerne predloge doposlali. Ob enem vabijo občinske predstojnike, naj bi si naročevali v pruskem in protižidovskem duhu pisani časnik „Bauernfreund“. Proč s takim „prijateljem!“

Pošiljatvi je priložen govor g. dr. Aussererja,

zdravemu naravnemu razsodku. Muka je gotovo koristi njeni govori Katarina sledeče: „Komisija uloženi mi je svetovala in me podučila o vsej državi, s kom imam opraviti in kaj moram početi. Ona je vse delo zakonov zbrala ter razdelila po tvari, a bila bi še več tega storila, da se ni začela turška vojska. Takrat so bili poslanci razpuščeni in vojaki so šli v vojsko. Osnova komisije je uvela edinstvo v pravila in razsodbo, nič več po poprejšnjem primeru. Začeli so mnogi soditi o barvah po barvah, a ne kakor slepci o barvah. Vsaj so začeli spoznavati voljo zakonodavca in po njej ravnati se. Za najbolji dokaz poslednjega je služilo to, da je urejena „Tajnaja Ekspedicija“ mesto poprejšnje „Tajne Kancelarije“ postopala popolnoma v drugem duhu; prognanstvo za besede je prenehalo.

3. Opomena senatu: ukaz proti podarkom; nove časti; redovi.

Proglásevaje, da je primer najbolje sredstvo za poboljšanje nravov in običajev, obrnila se je carica leta 1763 na senatorje s sledečim ukazom: „Jaz ne morem reči, da bi Vi ne imeli patrijotične skrbi za mojo korist in za splošno; nego s žalostjo moram

Vam reči, in sicer, da se stvar ne skončuje s takim vspehom, kakoršen se želi. Vzrok pa se nahaja v tem, ker so člani senata nesložni, živé v prepiru in zavisti, in drug drugega činov ne trpé, ter se vsled tega delé na stranke in iščejo eden proti drugemu razžalivne pričine.“ — Katarina se je morala precej na početku svojega vladanja vzdigniti proti vkorenjenemu običaju podkupa. 18. julija leta 1762 je izdala o tem sledeči ukaz: „Smatram si za neodkladno in nepremisljivo dolžnost, razglasiti, s pravo skrušenostjo našega srca, kar smo mi že od davnega časa dovoljno slišali, a sedaj deloma tudi sami videli, do kakšne stopnje je narastla v našem gosudarstvu odrtija, tako, da se najde malo ktero mesto upraviteljstva, v katerem bi se ta božanstven čin, sodba, brez okuženja po tej kugi opravljal: išče li kdo kako mesto — mora plačati; brani li se kdo proti obrekovanju, obrani se z denarjem; obrekuje li kdo kterega, podkrepljuje vse svoje zvijače z darovi. Mnogi sodniki preobračajo posvečeno svoje mesto, kjer bi oni morali v imenu Višjega vršiti svoje zvanje, v pravo tržišče, držeč od nas sebi povereno zvanje brezkoristnega in pravičnega sodnika za nekakšen podarjen dohodek za poboljšanje doma svojega, a ne

za službo, doprinašano Bogu, nam in domovini. Sree naše je otrpnelo, ko smo slišali, da je Novgorodski guberske pisarne registrator pobiral od bednih ljudi plačilo od prisege, ki so jo nam v vernosti poležili.“

Kot sredstvo proti podkupljevanju so bili uvedeni novi razredi činovništva l. 1763. V manifestu govori carica pri tej zgodi, „da so se poprej pošiljali na posel ljudje razun takih, ki so imeli nekaj imetka, tudi taki, ki niso imeli dnevne obskrbe, pa vendar za to niso dobivali plačila, kakor da bi šel siromak v bolnišnico edino radi hrane, a ne tudi, da ozdravi; in v istini se je činilo, kakor da živi vsakdo za-se, a da nobeden ne misli o občem dobru“. Za nagrado za vojaška podvzeta je bil utemeljen red sv. Jurja, za državljanska pa sv. Vladimira. Le-ta reda sta se razlikovala od poprejšnjih v tem, da sta se delila na razrede, in sta vsled tega bila pristopna tudi nižjim činovnikom. (Dalje prih.)

kteri med ostalim zahteva odpravo državnih soh med Avstrijo in Nemčijo, a v naši monarhiji naj bi se uvedla „personalna unija“, t. j. naj bi Oslitvanija in Ogerska imela samo skupnega vladarja, ne pa tudi, kakor do zdaj, nekoliko skupnih ministrov.

To frajmaurarsko društvo ima svoj delokrog po desetih c. kr. okrajnih glavarstvih, namreč: Maribor, Lipnica, Lonč, Feldbach, Radgona, Ljutomer, Ptuj, Brežice, Celje in Slovenji Gradec.

Nedavno sem Vam, gospod vrednik, opisoval položaj Slovenov po Ogerskem. Tam gospoduje in strahuje „Madjar“, pri nas pa „Schulverein“, „Bauernverein“, „Nationalverein“ in kako se vsa ta pruska društva imenujejo. Če bo slovenski živelj na Štajarskem propadel, bode zasluga predrznih rovarjev samonemških, nemalo pa tudi njihovih pomočnikov — slovenskih „liberalcev“, to sem že večkrat povedal in trdim tudi sedaj, ker skušnja spričuje, vsaj ne vem, da bi kteri konservativni ali katoliški Slovenec postal odrodilec, pač pa znam za „liberalne“ bivše slovenske samonarodnjake, ki so danes po mišljenju in delovanju na strani proticerkvenega in protislovenskega „Bauernvereina“.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Na to se poroča o poslovanju zbornice za dōbo od 25. septembra do 30. novembra t. l. Iz tega poročila posnemamo naslednje:

V tej dōbi so došli:

a) Ukazi c. kr. trgovinskega ministerstva:

1. Naznanilo se je, da morajo imeti tukajšnji v Ogerski se baveči trgovski potovalci primerno izkaznico; 2. rešila se je pritožba tovarne za barven les na Fužinah zaradi nekterih neprilicnostij v Tržaški luki; 3. naznanilo se je, da so se dovolile nekatere olajšave gledé dokaza o izvoru pri uvažanju blaga v Španijo; 4. naznanilo se je, da se je prepovedalo uvažati tako steklo in porcelan v Perzijo, ktero ima podobo šahovo ali perzijskih princev, (ti ukazi so se v tukajšnjih listih razglasili); 5. naredba trgovinskega ministerstva sporazumno z ministerstvom za notranje zadeve z določilom:

1. Obrtne znamke (marke), ktere imajo samo podobe Njih Veličanstev ali članov Najvišje cesarske hiše, se ne smejo rabiti pri zaznamenanju blaga.

2. Take znamke, ktere nimajo samo podob Njih Veličanstev ali članov cesarske hiše, marveč le združno z drugimi znamenji, potrebujejo v bodoče, predno se rabijo, Najvišjega potrdila.

3. Pod točko 2 te naredbe omenjene obrtne znamke, ktere je lastnik do zdaj v dobrem namenu dal registrovati, ne zadenejo ta določila. Ta naredba stopi v moč dne 30. oktobra t. l.

b) Dopisi c. kr. deželne vlade:

1. Poročilo se je, da se komisijonelni uradni posel določi na 5. dan novembra 1886, da se določi proga dolenske železnice. Ta posel vršil se je dne 5. in 6. novembra t. l., pri katerem je zbornico zastopal zbornični predsednik g. Josip Kušar;

2. vroči se odobren zbornični proračun za leto 1887;

3. poročilo o določitvi krajevnega obsega za obrtne zadrage v političnem okraji Krškem in Ljubljanske okolice.

c) Drugi dopisi:

1. Vabilo lokalnega odbora za železnico Ljubljana - Kamnik k shodu.

2. Dopis c. kr. poštne in brzojavnega ravnateljstva v Trstu z naznanilom, da se je v Kresnicah ustanovil poštni urad.

3. Dopis geografske družbe na Dunaji s pozdravom do zbornice kot njenega izrednega člana.

4. Dopis kranjskega deželnega odbora s prepisom note c. kr. deželne vlade gledé znižanja tarifov na južni železnici. Ta nota slove: „Slavni deželni odbor je v naravnost do visokega trgovinskega ministerstva obrnjeni ulogi z dne 18. novembra 1885, št. 7682 ex 1884 stavil prošnjo, naj dela na to, da južna železnica zniža osebni tarif ter da naj za postaje v Kranjski ne določa neugodnejših tarifov za blago, nego veljajo za postaje v drugih deželah, kakor tudi, da sprejme glavno mesto Ljubljano v južno-severno-avstrijsko-ogerski zvezni promet.

Gledé te zadeve je omenjeno visoko ministerstvo pozvedovalo in te pozvedbe so pokazale, da vsled notranje tarifne knjige južne železnice ne uživa nobena

dežela prednosti, niti pri osebnem niti pri prometu z blagom, toraj se take tudi specijelno za Kranjsko ne morejo napraviti. Kar se tiče sprejema mesta Ljubljane, eventualno drugih krajev v Kranjski v južno-severno-avstrijsko-ogerski zvezni tarif, se je omenilo, da se je ta tarif napravil za pospeševanje prometa čez Jadranska pristanišča in da toraj ni nepogojne potrebe, da bi se raztegnil tudi v promet po suhem, kar bi se moglo tem manj izvesti, ker so se začetkom v imenovan zvezni tarif vštete postaje Gorica, Tržič in Zagrado med tem izločile.

Gledé primer in tabel o tarifih za blago, ktere je slavni deželni odbor v podporo svoje prošnje navel, se je pokazalo, da ne veljajo več ali pa morda v kratkem času izgubijo veljavo.

Sicer pa se je družbi južne železnice večkrat priporočalo, naj težnjam trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani in posamičnih interesentov, v kolikor je sploh možno, od slučaja do slučaja ugodi in imenovano železniško upraviteljstvo je gledé tega dalo zagotovilo, da si bode vselej prizadevalo, kranjsko industrijo in trgovino po možnosti pospeševati. Med tem so se vršile razprave med družbo južne železnice in c. k. glavnim ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic zaradi primerne uravnave posamičnih tarifnih nastavkov za Ljubljano in pričakovati se more, da se jeden del želja Ljubljanske trgovinske in obrtne zbornice izpolni.“

d) Zbornica je rešila:

1. Vložila je na c. kr. državno vojno ministerstvo prošnjo, da se pri zalaganji c. kr. arzenala v Pulji sprejmo kranjske deske in tramovi. C. kr. ministerstvo je prošnjo uslišalo.

2. Prosila je zbornico na Reki, naj naznani tamošnje tržne navade.

3. Vložila je prošnjo na c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje, naj bi se v Kranjski ustanovile obrtne strokovne šole.

4. Vložila je prošnjo do glavnega ravnateljstva južne železnice, naj se vpeljejo tour in retour vozni listki.

e) Dopisi c. kr. deželne sodnije v Ljubljani zaradi a) vpisa firme J. Singer v Idriji, b) izbrisa firme V. Seunig v Ljubljani, c) vpisa sprememb pri firmi Terpinc & Zeschko poleg Ljubljane.

f) Dopis c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem zaradi vpisa firme Helena Pohar v Radečah.

g) Razglasili so se: ukazi, razpisi o udobavi in druge važne stvari; izdala so se: Potrdila o izvoru; dalje potrdila o cenah blaga in pojasnila o solidnosti firm; naslovi in firme so se naznanjale privatnim osebam; konečno odposlali so se dopisi do obrtovalcev zaradi statističnih podatkov.

(Dalje prih.)

Domače novice.

(Klub narodnih deželnih poslancev) bode imel svojo prihodnjo sejo v ponedeljek 13. t. m. zvečer.

(Zbirko enoinvajset krasnih slik), lesorezov po najslavnejših umetnikih krščanske umetnosti si lahko vsakdo ogleda in kupi v „Katoliški Bukvarni“ tukaj, kdor se sploh zanima za krasne umotvore. Zbirka obsega na zunauji strani čudovito lepo glavo Kristusovo, venčano s trnjem. Znotraj 1. „Madonna della Sedia“ (Rafael Sanzio). 2. „Sveti večer“ (Corregio) prekrasna podoba slike iz Dražd. galerije. 3. „Sveti večer“ (Mintrop) predočevajoč božje dete Ježuška z angelci vred na zemljo hitečega. 4. „Razglašenje Gospodovo“ (Rubens). 5. „Angelji molijo Jezusa“. 6. „Hundertguldendblatt“ (Weiss). 7. „Davčni denar“ (Tizian) po Dražd. galeriji. 8. Prekrasna slika: „Zadnja večerja“ (Leonardo da Vinci). 9. Jezus nese težki križ“ (Leonardo da Vinci). 10. Čudovito lepa slika: „Jezusa v grob pokladajo“. 11. Še krasnejši umotvor Rubensov: „Jezusa s križa jemljó“. 12. Slika ravno tega naslova v marmornati skupini. 13. „Pobožne žene pri grobu“ (Caracci). 14. Rafaelova „Sikstinska Madonna“. 15. „Kristus obudi Jairovo hčer“ (Gabriel Max). 16. „Magdalena spokornica“ (Batoni) po Dražd. galeriji. 17. „Marija vnebovzeta“ (Murillo). 18. „Marija in Janez“ vračajoč se od groba Gospodovega. 19. „Kristus se prikaže Mariji Magdaleni“. (Obe te dve je slikal Plockhorst). 20. „Sveta Cecilija“ (Rafael Sanzio) in 21. „Moritur in Deo“ (Pigheleu). Vse te res umetne podobe veljajo le 1 gld. 20 kr.

(Zavdal si je,) kakor „Laib. Ztg.“ sporoča te dni mlad Berolinec v Trojanah s cijankalijem. V žepu našli so s svinčnikom popisan listič papirja, kjer je bilo zapisano, da se nesrečnež imenuje Jurij Reichert in da je iz Berolina doma. Migreni so ga menda tako mučili, da mu ni bilo nič več živeti. Našlo se je tudi dvoje pisem, ktere je prosil neodprte poslati svojo pot, ker je vsebina tako le osebna. Star je bil 22 let. Gosposka sluti drug vzrok smrti, kakor pa samo migrene in se je preiskava pričela.

(Dve brezsrčni materi.) Neža Gm., natakariča v Celjski okolici, je svojega devet mesecev starega nezakonskega otroka pretečeni teden zanesla pod sosedov kozolec, kjer je siroto na pol živo pobral drugo jutro lastnik kozolca. — 8. decembra je porodila Zagradom samica Marija L. ob eni zjutraj otroka, ga zavila v robec ter se podala k božji službi. Na potu proti cerkvi pa vrže dete za plot na Bregu, kjer so mrtvo zagledali ljudje, vračajoči se iz cerkve. — Tako prikipi potepensko življenje do največjih hudobij — do umora. To je sad zaljubljenih povestic za kratkočasje! Pisači teh, le veseli bodite, plača Vam ne izostane.

(Preskušinja) iz državnega računovodstva bo dne 28. decembra 1886 v Gradci. Prošnje do 24. t. m. predsedniku dotične komisije, c. k. finančnemu naučnemu nadsovetniku Antonu vitezu Burgerju v Gradec.

(Razpisana) je služba c. kr. sodnijskega sovetnika pri deželni sodnji Ljubljanski do 24. decembra.

(Razpisana) je služba carinskega oficijala na tukajšnjem glavnem carinskem uradu, oziroma tudi služba carinskega asistenta do 20. januarja 1887.

(Župnijo) D. M. na Zili dobil je čast. g. Jos. Strojnik.

(Zadušila) sta se na Koroškem v Domačalski župniji mati in sin, Katarina in Anton Ogris. Sin je bil Lončar in je novih še mokrih piskrov v peč naložil, pa tudi po peči jih je precej veliko nastavil. Čez noč od petka do sobote je bil sopar v sobi, ki je iz surove lončene posode izpuhteval, tako močan, da je v spanji lončarja in njegovo mater zadušil. V ponedeljek so ju pokopali ter položili so ju skupaj v grob.

(Za kolero) umrl je v Podsmreku dne 2. decembra strežnik prvega za kolero ondi dne 20. novembra umrlega delavca.

(Finančni odsek) imel je včeraj od 4. do 7. ure zvečer in danes od 10. do 12. ure sejo, tu je rešil že mnogo njemu v poročanje izročenih predlogov.

(Lepa ura) je v resnici nekaj, kar vsakdo za božično darilo rad vzame in nihče ne bo tajil, da bi to ne bilo tudi jako umestno darilo. Traja navadno toliko časa, kakor človek sam, ima vedno svojo vrednost in združuje koristno z lepim. Take ure so v vsakem oziru one iz slavnoznane tovarne za remontoarke, ki jo ima delniška družba „Conkling Manufacturing Company“ v Birminghamu. Več o tem pové inserat na zadnji strani današnjega lista. Kdor bi si uro te vrste naročil, naj izvoli omeniti pri naročilu list, v katerem je čital inserat.

Telegrami.

Dunaj, 11. dec. Lobanov je sprejel včeraj bolgarsko deputacijo ter jim je povdarjal da jih ne sprejme kot poslancev bolgarskega naroda temveč kot stare znance, ter jim nikakor neče prikrivati, da bi jih v Petrogradu nikakor ne sprejeli.

Dunaj, 11. dec. Bolgarska deputacija se je pri turškem poslancu Saadullahu več časa pomudila in se je prav dobro zabavala. Pri drugih poslanikih je pa samo karte oddala. Danes namerava se predstaviti Taaffeju.

Pariz, 11. dec. Portfelj zunanjih zadev ponudili so Lizabonskemu poslancu.

London, 11. dec. Kraljica je podelila Aleksandru Battenbergu veliki križ Bathovega reda.

Umrli so:

7. dec. Henrik Dal-Ben, dijak, 17 let, Gradišče št. 10, jetika.

8. dec. Roza Deutsch, trgovčeva žena, 22 let, Frano Jožefa cesta št. 5, jetika. — Marija Lenart, dekla, 56 let, Pred Škofijo št. 16, srčna vodenica.

9. dec. Ema Blumauer, jermenarjeva hči, 3 mes., Stari trg št. 8, slabost.

10. dec. Avgust Dimic, c. k. finančni ravnatelj, 59 let, Cesarja Jožefa trg št. 1, spridenje jeter.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	aralkomera v mm	toplomera po Celsiju			
7. u. jut.	718-70	+ 3-6	sl. jzap.	oblačno	15-30
10. u. pop.	721-67	+ 2-0	sl. zap.	dež	dež
9. u. zveč.	725-76	+ 1-4	sl. zap.	oblačno	sneg

Celi dan je šel dež in nekoliko sneg. Srednja temperatura 2-3° C., za 2-9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. decembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 65 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	84 " 20 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 " 35 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	882 " 50 "
Kreditne akcije	298 " 50 "
London	126 " 25 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 96 1/2 "
Ces. cekini	5 " 96 "
Nemške marke	61 " 92 1/2 "

Tržne cene

dné 24. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 82	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	4 71	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno	— 3
Oves,	2 76	Mleko, liter	— 9
Ajda,	3 74	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 55	Telečje	— 56
Koruz,	5 04	Svinjsko	— 54
Krompir,	2 94	Kostrunovo	— 30
Leča,	10 —	Pisaneč	— 40
Grah,	9 —	Golob	— 16
Fizol,	10 —	Seno, 100 kgr.	3 12
Maslo,	1 —	Slama,	2 85
Mast,	— 64	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež,	— 56	" mehka, " "	4 10

Štev. 20.260.

Vabilo.

(1)

Že mnogo let sem oproščajo se blagovoriteli čestitanja ob novem letu in ob godovih s tem, da si jemljó oprostne listke na korist mestne ubožne zaklade.

Na to hvalevredno navado usoja si mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo opozarjati z dostavkom, da sta razpečevanje oprostnih listkov tudi letos drage volje prevzela gospoda trgovec **Karl Karinger** na Mestnem trgu št. 8 in **Albert Schiffer** na Kongresnem trgu št. 7.

Vrhu tega pa bo mestni magistrat vsled naročila slavnega mestnega odbora vprostne listke zaradi lagodnosti p. n. občinstva kakor vlni tudi po hišah razpošiljal z uradnimi organi.

Za vsak oprostni listek bodi si za Novo leto bodi si za god, je kakor dosedaj položiti petdeset krajcarjev in na vpisni polji poleg imena pristaviti število vzetih listkov.

Velikodušnosti torej niso stavljene meje. Pismenim pošiljateljcem bodi pridejana razločna adresa. Imena blagovoriteljev se bodo sproti razglašala po novinah.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 10. decembra 1886.

Župan: Grasselli.

Najlepše darilce pridnim otrokom za

Božič!

Molitvenik za dečke, Molitvenik za deklice.

V 1/2 platnu 24, v lepo platno 30, usnje 36, z zlato obrezo 50—60 kr. — Posebna vez za dečke 80 kr., za deklice gld. 1-10. Na vsacih 12 komadov en komad za nameček ter s prosto poštino.

Janez Bonač, knjigovez, Poljanska cesta št. 10.

(5)

Vabilo na naročbo na

"Theologisch-praktische Quartalschrift"

za leto 1887.

Na leto izidejo štirje obširni zvezki in sicer v začetku januarja, aprila, julija in oktobra, ter velja za celo leto s poštino vred le 3 gl. 50 kr. kateri znesek naj se podpisanej bukvarni pošlje. Mnenje družih bogoslovnih listov in priporočilo cerkvenih oblastnih se v vseh enako glasi, da nobeden drugi strokovnjaški list za praktično uporabo duhovnemu pastirju ne prinaša toliko porabljive vsebine kakor ravno "Theologisch-praktische Quartalschrift".

"Katoliška Bukvarna" v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Matej Močnik.

Vsakemu važno!

"Conkling Manufacturing Company"

delniška družba

v Birminghamu na Angležkem,

razpošilja vsled zdatno zmanjšanih tarifov za pošne pakete v inostranstvo celo posamične komade slavnostnih svojih remontvar-žepnih ur kamor-koli v Evropo vožnine in carine prosto ter brez vsakojakih sitnosti za prejemnika k njemu na dom po sledečih tovarničnih cenah. Pri nas izdelujejo se samó remontvarke (ki se brez ključa navijajo), ker so take ure današnjemu času najbolj prikladne. Namesto da bi človek še le ključ iskal, treba mu je le kozice nekolikokrat okoli zavrteti in ura je navita. Pri vsem tem pa ni treba pokrova odpirati, kar varuje prahu v uro in pa olje ne more izhlapeti, pero ne more počiti in sploh ura niti deseti del toliko popravi ne potrebuje kakor sicer.

Najboljše srebro — s sekundnim kazalom močnim in lepo rezljanim pokrovom ter kristalnim steklom 9. —
z dvojnatis pokrovom 12. —
18 kar. zlato — z nizkim kristalnim steklom, gladkim pokrovom z monogramom ali grbom ali pa z elegantno rezljano okraščbo 20. —
— mala ura za dame 30. —
— velika za gospode 30. —
z močnim dvojnatis pokrovom, 13 rubinov, izvrstna in solidna ura 30. —
— mala oblika za dame 35. —
— velika oblika za gospode 35. —
Royal Chronograph s 1/4 sekundnim kazalom posebno močnim pokrovom, ki je krasno rezljan in je delo posebno izborna. (Ta ura prodaja se v trgovini po 120 gld.) 50. —
ravno tista z dvojnatis zlatim pokrovom (mesto odprtega kazališča) 72. —
Imperial Calender Chronometer, ki kaže mesec, dan in datum s 1/4 sekundnim kazalom na sredi, ima 3 posebno močne zlate pokrove in je najelegantnejša ura, kar se jih dandanes sploh izdeluje in ktere v trgovini ni nikjer pod 250 gld. dobiti 90. —

Ure se razpošiljajo na vse strani poštnine in carine prosto!

Za monograme, grbe itd., ki se vrezujejo jako okusno, 1 goldinar posebej.

Angleške ure so priznane najboljše ure na svetu in glede preciznosti, solidnega dela in trpežnosti zdatno boljše memo švicarskih. Kdor jo naravnost naroči, prihrani si 50%, kajti trgovci z urami ne izdelujejo sami ur, temveč jih tudi tukaj naročajo in iščejo neprimerno velikega dobička. Naš namen ni kričati: "pol zastonj ali še celo pod tovarniško ceno", ker tega nihče ne more! Pač pa se zanašamo na razum p. n. občinstva in pa na dobro ime naše tovarne, ki si ga je v teku 32. let po svoji poštenosti, vestnosti in točnosti pridobila. Mi izdelujemo ure le iz najboljšega srebra in 18 karatnega zlata. Vse naše ure so strogo uravnane in se razpošiljajo v elegantnem Marocco-etui, ter so takoj za rabo. Vsakej uri priložen je poroštveni list za 3 leta. Kdor nam uro franko pošlje v popravilo, izvršimo mu popravilo brezplačno. Da se vsak lahko prepriča o točnosti naših izdelkov, dajemo jih na 3mesečno poskušnjo, t. j. kdor uro kupi, ima pravico v teku treh mesecev vrniti nam jo, če bi mu ne ugajala popolnoma in mi mu vrnemo denar, ne da bi mu kaj odtegnili. Denar se nam lahko pošlje v bankovcih ali pa v poštinih markah vseh dežel, kakor tudi po poštinih nakaznicah. Vsako naročilo, in naj bo še tako majhno, izvrši se še tisti dan in ima naročnik že čez 4 dni naročeno blago. Naslov je:

"Conkling Manufaktur Company"

55, Alma Str. Birmingham (Anglija).

Agentje in komisijska založišča se sprejemajo pod jako ugodnimi pogoji. (1)

V čast presv. Trojici.

Sveta maša, zložil in založil ter posvetil blgrd. gosp. Antonu Foersterju skladatelj Ignacij Hladnik.

Na prodaj v "Katoliški Bukvarni" v Ljubljani po 60 kr. (11)

Zrebanje že o božiču!

KINCSEM SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo

Glavni dobiček v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(38)

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.

Ravnokar na novo natisnjena:

"Dušna paša"

za kristjane, ki želé v duhu in resnici Boga moliti.

Spisal Friderik Baraga, nekdanji kaplan v Metliki, pozneje škot v severni Ameriki.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofjstva.)

je izšla v devetem natisu z jako razločljivimi črkami na ličnem papirju natisnjena, obseza 515 strani in velja v usnje vezana 1 gld. 30 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 1 gld. 70 kr.

Kako potrebna in koristna je ta molitvena knjiga, nam pričajo mnoge izdaje; o dobroti pa nam jamči slavnoznanega pisatelja ime.

Ravno v tej zalogi je izšla mnogostransko jako željena knjižica

Mašne bukvice,

to je: Molitve pri sveti maši in druge vsakemu kristjaniu potrebne molitve.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofjstva.) Trinajsti natis. — Knjiga obsega 316 strani.

Velja v usnje vezana 50 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 70 kr.

Oboje knjige so naprodaj pri (4)

Janezu Klemenzu,

bukvovezu v Ljubljani, florijanske ulice št. 38, in pri vseh knjigotržcih.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Izvrstni učinek te esence potrjujejo spričevala več slovečih zdravnikov (Dr. Emil vitez pl. Stöckl, c. kr. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec Kranjske, Dr. D'Agostini, Dr. Cambon, Dr. vitez pl. Goraucchi, Dr. Pardo v Trstu, Dr. K. Minola, mestni phisikus v Milánu, kakor tudi veliko prečast. g. župnikov in na tisoče oseb, ki so jo rabile in se le njej zahvalujejo za zopet pridobljeno zdravje).

Cena eni steklenici 10 kr.

Izdelovatelj te esence jo pošilja po pošti v zabojčkah po 12 steklenic 1 gld. 36 kr. Pošne stroške plačujejo p. t. naročniki. (13)

Lekarna

G. Piccoli-ja

"Pri Angelu"

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

je vedno preskrbljena z vsemi zdravili najboljše baže in izvršuje vsako naročilo najhitreje in točno proti poštenu povzetju.

Služba organista in cerkvenika

pri farni cerkvi na Jesenicah se oddaja za novo leto prosilec naj se obrnejo do farnega predstojništva na Jesenicah (Assling), Gorenjsko (1)

Tisk "Katoliške Tiskarne" v Ljubljani.